

[Aksel Larsen.]

Pedersen med hele sin Principfasthed fortsætter den Politik, han slog ind paa: ikke at irritere Regeringen; derfor gik han i sit sidste Indlæg saa omhyggeligt uden om alt, hvad der kunde virke i den Retning.

Jeg trak en Række Hovedlinier op, da jeg havde Ordet før, og stillede en Række Spørgsmaal, bl. a. til Regeringen og Regeringspartierne. Der er ingen af de efterfølgende Talere, der har følt Trang til saa meget som at røre ved, endsige pille ved, de Hovedlinier, jeg trak op, og det kan kun betragtes som en Erkendelse af, at disse er rigtige. Jeg har forstaaet, at der hersker principiel Enighed mellem Socialdemokratiet og Det konservative Folkeparti, og at Venstre sandsynligvis ikke i givet Fald vil holde sig uden for ved en Grundlovsændring, som afskaffer det nuværende Tokammersystem og skaffer en Forfatning med lignende Garantier for det tredie Tings Indflydelse og en Forfatning med mindre Ret for det, man kalder Folkerepresentationen, og med mere Mynighed for Regeringen, der har den udøvende Magt. Disse Tanker er ikke bestridt fra nogen Side, de er derimod understreget meget kraftigt af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, og Statsministeren har i sin Tale tilsluttet sig disse Tanker. Der er efter dette ikke Fugls Føde tilbage paa det, man startede med, det nærværende Forslag er ikke fremsat fra Regeringens Side for at faa et rent Et-kammersystem, men for at faa en Forfatning, der er mere egnet til at tjene Kapitalistklassens Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som er en af de faa overbeviste Tilhængere af den historiske Materialisme her i Salen og en af de reaktionære Tilhængere, har udtrykkeligt erklæret, at det drejer sig om at faa Forfatningen bragt i Overensstemmelse med Samfundets Struktur, netop det samme, som jeg har sagt. Det er klart, at naar det kapitalistiske Samfunds Struktur ændrer sig, naar Samfundet befinder sig i en nedadgaaende Udvikling, svarer den eksisterende Statsform ikke til Kapitalistklassens Behov. Derfor stræber man i alle kapitalistiske Lande efter at gennemføre Forfatningsændringer i reaktionær Retning. Det er det autoritære Statsprincip, der mere eller mindre aabenlyst sættes i Højsædet, og det er i den Retning, man har tænkt sig, en eventuel Forfatningsændring skulde gaa.

Statsministeren erklærede, at Regeringen har ikke andet Maal med det Forslag,

den har fremsat, end det, Forslaget siger: Landstingets Afskaffelse, og erklærer i næste Øjeblik, at man er naturligvis rede til Drøftelse af alle mulige Tanker, som maatte fremkomme, og som man bad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om endelig at fremkomme med, saa det ikke bliver Regeringen, der bliver tvunget til at spille ud. Nu skal denne Bemærkning fra Statsministeren naturligvis ikke forstaaes derhen, at han dermed vilde svare paa det Spørgsmaal, jeg stillede til ham, og det Spørgsmaal, som senere ogsaa er blevet stillet af det ærede Medlem Hr. Brorsen. Naturligvis ikke! Det er Statsministeren alt for klog og forsigtig til. Det kan nok ske, at en lidt løsmundet Ordfører i et fortvivlet Forsøg paa at klare sig politisk over for os plumper ud med noget, der ikke burde være sagt, men det falder ikke Statsministeren ind at gentage det. Nu er det ikke desto mindre givet, at hvis Socialdemokratiet virkelig vilde have det gennemført, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen forsøgte at paastaa, nemlig at vi skulde have Republik, Valgretsaldere nedsat o. s. v., saa vilde det ikke alene være udbasuneret for alle Vinde, men saa vilde det have været nedlagt i det foreliggende Forslag, for derved vilde man i ganske anderledes høj Grad kunne faa rejst Forfatningskampen herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen siger: Vi har stillet et Grundlovsforslag, og saa bliver han meget pikeret over, at jeg spørger hvornaar, men det er, fordi jeg øjensynlig kender lidt mere til Tingene end det ærede Medlem. Socialdemokratiet har jo mere end een Gang beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Grundlovsændringer og Grundlovsforslag. Derfor var det rart at faa at vide, hvilke Tilfælde det ærede Medlem hentyder til. Det Tilfælde, det ærede Medlem hentyder til, er 1920. Da stillede Socialdemokratiet et Forslag til Grundlovsændring, hvis første Paragraf begyndte saaledes: „Danmark er en Republik“, akkurat det samme, som vi har foreslaaet. Den Gang var man Tilhænger af det, nu er man det ikke. (Jønson: Saah!). Ja, men saa finder jeg det virkelig højst mærkeligt. I Øjeblikket har man i hvert Fald Flertal i Folketinget, og man paastaar, at man vil faa Flertal i Landstinget om halvandet Aar. Nu stiller man altsaa ikke det Forslag, som man er Tilhænger af, men i 1920, da man var Mindretal baade i Folketing og Landsting og maatte regne med, at man ikke ved det kommende Folketingsvalg vilde komme i Flertal, stillede man Forslag, der ikke havde